

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 8d: சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் — ஆலயம் இல்லாமல் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்

இந்தப் பக்கம், எருசலேமில் ஆலயம் இருந்தபோது மட்டுமே கடைப்பிடிக்கக்கூடிய தேவனுடைய சட்டங்களை ஆராயும் தொடரின் ஒரு பகுதியாகும்.

- இணைப்பு 8a: ஆலயம் தேவைப்படும் தேவனுடைய சட்டங்கள்
- இணைப்பு 8b: பலிகள் — அவற்றை இன்றைக்கு ஏன் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8c: வேதாகமப் பண்டிகைகள் — அவற்றில் ஒன்றைக்கூட இன்றைக்கு ஏன் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8d: சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் — ஆலயம் இல்லாமல் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன் (இந்தப் பக்கம்).
- இணைப்பு 8e: தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் — அவற்றை இன்றைக்கு ஏன் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8f: திருவிருந்து — இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனம் பஸ்காவாக இருந்தது
- இணைப்பு 8g: நசரேயர் மற்றும் நேர்த்திக்கடன் சட்டங்கள் — அவற்றை இன்றைக்கு ஏன் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8h: ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய பகுதியளவிலான மற்றும் அடையாளப்பூர்வமான கீழ்ப்படிதல்
- இணைப்பு 8i: சிலுவையும் ஆலயமும்

தோராவில் சடங்குசார்ந்த தூய்மை மற்றும் தீட்டுக் குறித்த விரிவான சட்டங்கள் உள்ளன. இந்தக் கட்டளைகள் ஒருபோதும் நீக்கப்படவில்லை. இயேசு அவற்றை ஒருபோதும் ரத்து செய்யவில்லை. இருந்தபோதிலும், இஸ்ரவேலின் துரோகத்திற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, தேவன் ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், ஆசாரியத்துவத்தையும், **தம்முடைய வெளிப்பட்ட வாசஸ்தலத்தையும்** அந்த ஜனத்தினிடமிருந்து அகற்றினார். அந்த அகற்றுதலின் காரணமாக, சுத்திகரிப்புக் கட்டளைகளை இன்றைக்கு கடைப்பிடிக்க முடியாது.

நாம் பலவீனமான படைப்புகளாயிருந்தாலும், தேவன் தாம் தெரிந்துகொண்ட ஜனத்தின்மீது கொண்ட அன்பினால், பல நூற்றாண்டுகளாக இஸ்ரவேலரிடையே தமது பிரசன்னத்தை நிலைநிறுத்தினார் (யாத்திராகமம் 15:17; 2 நாளாகமம் 6:2; 1 இராஜாக்கள் 8:12-13). ஆனால் கி.பி. 70 முதல், அவருடைய பரிசுத்தம் வெளிப்பட்டு அனுபவிக்கப்பட்ட ஆலயம் **இனி இல்லை**.

நியாயப்பிரமாணம் எதைக் கட்டளையிட்டது

சுத்தமானது (**טָהוֹר — tahor**) மற்றும் தீட்டானது (**טָמֵא — tamei**) ஆகிய உண்மையான சட்டநிலைகளை நியாயப்பிரமாணம் வரையறுத்தது. மனித வாழ்வின் இயல்பான, தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வுகள் மூலம் ஒருவர் தீட்டுப்படலாம்: குழந்தை பிறத்தல் (லேவியராகமம் 12:2-5), மாதவிடாய் மற்றும் பிற உடல் திரவ வெளியேற்றங்கள் (லேவியராகமம் 15:19-30), இறந்தவரைத் தொடுதல் (எண்ணாகமம் 19:11-13). இந்நிலைகள் பாவமான நடத்தைகள் அல்ல. அவற்றில் குற்றம் எதுவும் இல்லை. அவை பரிசுத்தமானவற்றை அணுகுவதைக் கட்டுப்படுத்திய சட்டநிலைகள் மட்டுமே.

இந்த நிலைகள் அனைத்திற்கும், சுத்திகரிப்பு நடைமுறையையும் நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிட்டது. சில சமயங்களில் மாலைவரை காத்திருப்பதே போதுமானதாக இருந்தது. வேறு சில சமயங்களில் கழுவ வேண்டியிருந்தது. பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆசாரியரின் பங்கேற்பும் பலிகளும் தேவைப்பட்டன. இஸ்ரவேலர் தங்களைத் தீட்டானவர்களாக “உணர்ந்தார்கள்” என்பதல்ல முக்கியம். **தேவன் தமது பரிசுத்தத்தைச் சுற்றி உண்மையான எல்லைகளைச் சட்டமாக்கினார்** என்பதே முக்கியம்.

இந்தச் சட்டங்கள் இருந்ததற்கான காரணம்

தூய்மை முறை இருந்ததற்குக் காரணம், **தேவன் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு பரிசுத்த இடத்தில் இஸ்ரவேலரிடையே வாசம்பண்ணினார்**. அதற்கான காரணத்தைத் தோராவே கூறுகிறது: தேவனுடைய வாசஸ்தலம் தீட்டுப்படாதிருக்கவும், தீட்டான நிலையில் அவருடைய பரிசுத்தப் பிரசன்னத்தை அணுகுவதால் ஜனங்கள் சாகாதிருக்கவும், இஸ்ரவேலர் தீட்டிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது (லேவியராகமம் 15:31; எண்ணாகமம் 19:13).

இதன் பொருள், தீட்டுச் சட்டங்கள் வாழ்க்கைமுறைப் பழக்கவழக்கங்களோ, உடல்நலம் குறித்த ஆலோசனைகளோ அல்ல. **அவை பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குரிய சட்டங்கள்**. அவற்றின் நோக்கம் எப்போதும் ஒன்றே: தேவனுடைய வாசஸ்தலத்தைப் பாதுகாப்பதும், அதை அணுகுவதை ஒழுங்குபடுத்துவதும்.

ஆலயம் அதிகார எல்லையாக இருந்தது; வெறும் இடமாக மட்டுமல்ல

பரிசுத்த ஸ்தலம் என்பது மதச் செயல்பாடுகள் நடைபெறும் வசதியான கட்டிடம் மட்டுமல்ல. பல தூய்மைச் சட்டங்கள் வலிமை பெற்ற சட்ட அரங்கமாக அது இருந்தது. பாதுகாக்க வேண்டிய பரிசுத்த இடமும், காக்க வேண்டிய பரிசுத்தப் பொருட்களும், பேண வேண்டிய பரிசுத்தப் பணியும் இருந்ததால் தீட்டு முக்கியமானதாக இருந்தது. பொதுவானதற்கும் பரிசுத்தமானதற்கும் இடையிலான சட்ட எல்லையை ஆலயம் உருவாக்கியது; அந்த எல்லை பேணப்பட வேண்டுமென்று நியாயப்பிரமாணம் கோரியது.

இஸ்ரவேலின் துரோகத்திற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக தேவன் தமது வாசஸ்தலத்தை அகற்றியபோது, அவர் தமது நியாயப்பிரமாணத்தை ரத்து செய்யவில்லை. பல சுத்திகரிப்புச் சட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய அதிகார எல்லையையே அவர் அகற்றினார். வாசஸ்தலம் இல்லாமல், ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு சட்டப்பூர்வமான “அணுகுதல்” ஏதுமில்லை; தீட்டுப்படாமல் காப்பதற்குப் பரிசுத்த இடமும் இல்லை.

முதன்மைச் சட்டங்களும் தீட்டு பரவாமல் தடுக்கும் நடைமுறைகளும்

லேவியராகமம் 15-ல் வீட்டு அளவிலான பல விவரங்கள் உள்ளன: தீட்டான படுக்கை விரிப்புகள், தீட்டான இருக்கைகள், கழுவுதல், “மாலைவரை தீட்டாயிருத்தல்” ஆகியவை. இவை நிரந்தர வாழ்க்கைமுறையை உருவாக்குவதற்கான தனித்தனி கட்டளைகள் அல்ல. தீட்டு தேவனுடைய வாசஸ்தலத்தை அடைந்து பரிசுத்தமானவற்றை மாசுபடுத்துவதைத் தடுப்பதே அவற்றின் ஒரே நோக்கமாக இருந்தது; அதற்கான தீட்டு பரவாமல் தடுக்கும் நடைமுறைகளே அவை.

அதனால்தான், இந்நடைமுறைகளைத் தனித்த “பக்திச் செயல்களாக” இன்று செய்வதற்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை. அவை பாதுகாப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்தலம் இல்லாமல் அவற்றை மீண்டும் செய்வது கீழ்ப்படிதல் அல்ல; அது அடையாளப்பூர்வமான பின்பற்றுதல். தமது முறைக்குப் பதிலாக வேறு முறைகளை தேவன் ஒருபோதும் அனுமதிக்கவில்லை. **தம்முடைய பரிசுத்த வாசஸ்தலத்தை அகற்றியது தேவனே; ஆனால் அது இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது என்று பாசாங்கு செய்வதில் தேவனுக்கு எந்த மகிமையும் இல்லை.**

வழக்கமான மாதவிடாய்

தோராவில் குறிப்பிடப்படும் தீட்டுகளில் வழக்கமான மாதவிடாய் தனித்துவமானது; ஏனெனில் அது முன்னறியக்கூடியது, தவிர்க்க முடியாதது, காலம் கடந்தால் மட்டுமே முடிவடைவது. அந்தப் பெண் ஏழு நாட்கள் தீட்டாயிருந்தாள்; அவள் படுத்திருந்த அல்லது உட்கார்ந்திருந்த அனைத்தும் தீட்டானவை; அவற்றைத் தொட்டவர்கள் மாலைவரை தீட்டானவர்களாயிருந்தார்கள் (லேவியராகமம் 15:19-23). அந்தக் காலத்தில் ஒருவன் அவளுடன் அதே படுக்கையில் படுத்தால், அவனும் ஏழு நாட்கள் தீட்டானவனாவான் (லேவியராகமம் 15:24).

காலம் கடந்ததும் தீர்ந்துவிடும் இந்த வழக்கமான தீட்டுக்கு ஆசாரியரோ, பலியோ, பலிபீடமோ தேவையில்லை. **அதன் சட்டப்பூர்வ நோக்கம் பரிசுத்த இடத்தை அணுகுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும்**. அதனால், இச்சட்டங்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தடையாக இருக்கவில்லை; எருசலேமுக்கு

தொடர்ந்து அருகில் இருக்கவும் அவை கோரவில்லை. தேவனுடைய வாசஸ்தலம் இருந்ததாலும், அதை அணுகுவது அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதாலும் சுத்தம், தீட்டு ஆகிய நிலைகள் முக்கியமானவையாக இருந்தன. வாசஸ்தலம் அகற்றப்பட்டுவிட்டதால், இந்த வீட்டு தூய்மை விதிகளுக்கு இனி சட்டப்பூர்வமாகப் பொருந்தும் இடமில்லை; ஆகவே அவற்றை இன்றைக்கு கடைப்பிடிக்க முடியாது.

முக்கியமான தெளிவுபடுத்தல்: மாதவிடாயில் இருக்கும் பெண்ணுடன் பாலுறவு கொள்வதற்கான தடை முற்றிலும் வேறான சட்டமாகும். அந்தக் கட்டளை சுத்திகரிப்பு நடைமுறை அல்ல; அதன் பொருளுக்கும் அமலாக்கத்துக்கும் ஆலயம் தேவையில்லை (லேவியராகமம் 18:19; 20:18). இந்தப் பாலுறவுத் தடை மிகவும் தீவிரமானது; இது தனித்த கட்டளை, இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

அசாதாரண இரத்தப்போக்கு

வழக்கமான மாதவிடாய் சுழற்சிக்கு வெளியே ஏற்படும் இரத்தப்போக்கு வேறுவிதமாக வகைப்படுத்தப்பட்டது; அதை நிறைவு செய்ய ஆலயம் சார்ந்த நடைமுறை தேவைப்பட்டது. இரத்தப்போக்கு நீடித்த காலமெல்லாம் அந்தப் பெண் தீட்டாயிருந்தாள்; அது முடிந்தபின் அவள் நாட்களைக் கணக்கிட்டு, பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் வாசலில் ஆசாரியரிடம் காணிக்கைகளைக் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது (லேவியராகமம் 15:25-30). இது “காலம் கடந்தால் மட்டும் தீரும்” வகை அல்ல. இது ஆசாரியரும் காணிக்கையும் தேவைப்படும் வகை. ஆகவே, அதை நிறைவேற்றத் தேவையான முறையை தேவன் அகற்றியதால், இன்றைக்கு இதைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது.

பிணத்தினால் ஏற்படும் தீட்டு

இறந்தவரைத் தொடுவது, பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நேரடியாக அச்சுறுத்தும் கடுமையான தீட்டை ஏற்படுத்தியது. தோரா இங்கு மிகுந்த தீவிரத்துடன் பேசுகிறது: வாசஸ்தலத்தைத் தீட்டுப்படுத்திய தீட்டானவன் வெளியேற்றப்பட வேண்டியவன்; இந்தத் தீட்டு தேவனுடைய பரிசுத்த இடத்திற்கு எதிரான நேரடிக் குற்றமாகக் கருதப்பட்டது (எண்ணாகமம் 19:13; 19:20).

சுத்திகரிப்புக்காகக் கட்டளையிடப்பட்ட வழிமுறைகள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட கருவிகளையும் செயல்படும் பரிசுத்த ஸ்தல அமைப்பையும் சார்ந்திருந்தன. ஆலயத்தின் அதிகார எல்லை இல்லாமல், இந்த வகைத் தீட்டை கட்டளைக்கேற்ப சட்டப்பூர்வமாக நீக்க முடியாது.

தேவன் தமது வாசஸ்தலத்தை அகற்றியபோது என்ன மாறியது

நியாயத்தீர்ப்பில் தேவன் ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், லேவிய ஆசாரியத்துவத்தையும் அகற்றினார். அந்த அகற்றுதலோடு, தூய்மை முறைக்கு உரிய சட்ட அரங்கு இல்லாமல் போனது. பாதுகாக்கப் பரிசுத்த இடமில்லை; ஒழுங்குபடுத்துவதற்குச் சட்டப்பூர்வமான அணுகும் வழி இல்லை; ஆசாரியரின் பங்கேற்பை நியாயப்பிரமாணம் கோரும் செயல்களைச் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட ஆசாரியத்துவமும் இல்லை.

ஆகையால், சுத்திகரிப்புக் கட்டளைகள் எதையும் இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்த முடியாது—நியாயப்பிரமாணம் முடிவுற்றுவிட்டதால் அல்ல, அவற்றுக்கு சட்ட வலிமை அளித்த அதிகார எல்லையை தேவன் அகற்றியதால். நியாயப்பிரமாணம் இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. ஆலயம் இல்லை.

அடையாளப்பூர்வமான “சுத்திகரிப்பு” ஏன் கீழ்ப்படியாமை

சிலர் தேவனுடைய முறைக்குப் பதிலாகத் தனிப்பட்ட சடங்குகளையோ, “ஆவிக்குரிய” கழுவுதல்களையோ, வீட்டில் கற்பித்துச் செய்யும் நடைமுறைகளையோ உருவாக்க முயல்கிறார்கள். ஆனால் மாற்று வழிகளை தேவன் அனுமதிக்கவில்லை. சுத்திகரிப்பின் புதிய வடிவங்களைத் தாங்களாகவே உருவாக்க இஸ்ரவேலருக்கு உரிமை இருக்கவில்லை. தேவன் கட்டளையிட்டதைத் துல்லியமாக, அவர் தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில், அவர் நியமித்த ஊழியர்கள் மூலமாகச் செய்வதே கீழ்ப்படிதலாகும்.

கீழ்ப்படிவதற்கான கருவிகளை தேவன் அகற்றும்போது, விசுவாசமுள்ள பதில் பின்பற்றுதலாக இருக்காது. தேவன் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்வதும், புதிதாக

உருவாக்கப்படும் வழிகளை மறுப்பதும், தற்போது நிறைவேற்ற முடியாத கட்டளைகளுக்கு மதிப்பளிப்பதுமே விசுவாசமுள்ள பதிலாகும்.

முடிவுரை

சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் ஒருபோதும் ரத்து செய்யப்படவில்லை. தேவன் இஸ்ரவேலரிடையே வாசம்பண்ணி, தமது பரிசுத்தப் பிரசன்னத்தை அணுகுவதை ஒழுங்குபடுத்தியதால் அவை இருந்தன. இஸ்ரவேலின் துரோகத்திற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, தேவன் தமது வாசஸ்தலத்தையும், ஆலயத்தையும், ஆசாரியத்துவத்தையும் அகற்றினார். அந்த அகற்றுதலின் காரணமாக, பரிசுத்த ஸ்தலத்தைச் சார்ந்த தூய்மை முறையை இன்றைக்கு கடைப்பிடிக்க முடியாது. இன்னும் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய அனைத்தையும் நாம் கடைப்பிடிக்கிறோம்; தேவன் தமது செயல்களால் முடியாததாக்கியவற்றை மதித்து, அவருடைய கட்டளைகளுக்குப் பதிலாக அடையாளப்பூர்வமான மாற்று வழிகளை உருவாக்க மறுப்பதன் மூலம் அவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கிறோம்.